

BENGT EVEBY – ÅRETS PROJEKTLEDARE 2008

I mycket hård konkurrens utsåg Svenska ProjektAkademien Bengt Eveby, projektledare och tävlingsgeneral för VM i skidskytte, till Årets Projektledare 2008. Jag träffade Bengt för att be honom berätta lite om projektet och ge oss några tips om hur man lyckas med den här typen av stora komplexa projekt.

”Det går inte att göra bättre!”

IBU PRESIDENT ANDERS BESSEBERG

Av Torbjörn Wenell Sekreterare i Svenska ProjektAkademien wenell@projektkultur.se
Foto: Fotograf Hans Paulsson/www.hanspaulsson.se

Ni hade satt upp målet ”bästa VM någonsin”. Blev det så?

Det är lite svårt för mig att bedöma, men med tanke på de omdömen och de extremt bra utvärderingar som vi fick efter tävlingen, blev det en jätteframgång för Svenskt Skidskytte och för Östersund. Vi hade själva satt upp några huvudmål som alla infriades. Ett mål var att vi ville ha 70 000 besökare – det kom 110 000. Ett annat var att ha ekonomi i balans, vilket vi också lyckades med. Vi fick t o m ett överskott på 2 miljoner kronor!

Du jobbade på bank och hade ingen erfarenhet av att driva stora projekt. Varför valde man dig som projektledare?

Jag såg en annons att man sökte en projektledare för världsmästerskapet i skidskytte. Jag sökte och blev erbjuden jobbet. Jag är ekonom, fick prova på chef-

skap redan som 25-åring på Swedbank och har arbetat som kontorschef för tre kontor i Sollefteå. Men jag har idrottat i hela mitt liv bl a med längdskidåkning på elitnivå, vilket jag tror har hjälpt mig som projektledare.

Jag insåg att det måste vara en helt underbar känsla att få vara med och arrangera den största idrottstävlingen någonsin i Östersund. En sådan möjlighet kommer aldrig igen, så jag tvekade aldrig när jag fick förfrågan.

Vilka problem upplevde du i förväg när du tog projektet?

Det största problemet var att skapa en förståelse för evenemangets storlek. Få visste hur stort skidskytte är ute i Europa och i Norge. Vändningen kom när vi tillsammans med kommunen, näringslivsrepresentanter, krögare och hotellägare åkte till Ruhpolding under världscupen för ett studiebesök. Efter detta förstod vi att vi hade en unik möjlighet att skapa en liknande folkfest i Östersund.

Ett problem, som vi snabbt insåg, var hur vi skulle kunna skapa logi åt de 70 000 besökarna som vi hoppades skulle komma. I Östersund finns det bara 800 bäddar. Med hjälp av alla hotell och vandrarhem inom rimligt avstånd från Östersund lyckades vi klara av 26 230 gästnätter. Det hade dock inte räckt om vi inte fått hjälp av privatfamiljer med cirka 50 000 gästnätter.

Ni gjorde förstås riskanalyser, vad kom ni fram till och hur blev det?

Vi gjorde många olika analyser för att få en känsla för vad som inträffar om något går fel. Vi använde oss av olika krisscenarier för att analysera och fånga upp förbättringsområden. Genom att arbeta med processövningar och scenarioövningar, där vi släppte olika intressenter (publik, sponsorer, tävlande, ledare, media etc) genom en flödesanalys, försökte vi eliminera att något skulle falla mellan ”stolarna”. Många gånger ett nyttigt uppvaknande för ledningen. ►

- Den största risken kunde vi inte påverka, nämligen vädret. Tillgången på snö hade vi säkrat genom att lagra 40 000 kubikmeter snö från året innan. Men hård vind, köld, regn etc är svårt att påverka, men går att på olika sätt förbereda sig för.

Som alltid hittar man inte alla risker och hot i förväg, hur omfattande riskanalys man än gör. Onsdagens tävlingar ”bläste” bokstavligen bort och vi tvingades ställa in. Men dagen därpå körde vi två tävlingar istället för en. Här visade alla funktionärer sin kämparglöd. Stadion såg ut som ett slagfält, men byggdes upp på nytt.

Ett annat exempel är att det började brinna i en av kommentatorshytterna dagen innan tävlingarna skulle starta. Men vakna funktionärer kunde släcka branden med hjälp av brandsläckare och rädda de övriga 39 hytterna från att brinna upp. Dagen därpå stod en ny kommentatorshytt uppställd och tävlingarna kunde fortgå.

Vi hade också underskattat intresset. Den enorma publiktillströmningen gjorde

att köerna blev lite längre än önskat. ”Det blev en folkfest, hela staden ställde upp”, sa Magdalena Forsberg, ledamot i honnörskommittén.

För att den här typen av projekt ska bli den enorma succé som det nu blev, krävs en totaluppslutning.

Hur bar du dig åt för att få med alla?

Jag tror att den avgörande framgångsfaktorn var att vi fick regionen att känna att det var ”vårt VM”. Stoltheten hos Östersundaren och Jämten gjorde att alla ställde upp för att göra sitt bästa. Jag vill också lyfta fram funktionärerna. Utan deras insats hade detta inte varit möjligt. Satsningen från Östersunds kommun, organisationskommittén och den hårt arbetande styrelsen bidrog också till framgången.

Jag försökte jobba med olika medel. Vi engagerade 6 000 skolelever i projektet och fick på köpet med deras föräldrar, vilket betydde mycket. Samverkan med gymnasie- och grundskolorna var ett lyckat drag. Man lade om scheman och knöt undervisningen till arrangemanget. Bygglinjen byggde kommentatorshytterna, floristlinjen fixade blomsterarrangemang osv.

Vi lyckades engagera 122 lokala sponsorer. Företagen i Östersund är små men eftersom vi fick ihop så många blev det totala bidraget stort. Många affärsidkare i Östersund pluggade tyska för att kunna ge bra service åt gästerna.

Ett annat exempel, som sannolikt bidrog till att det blev en folkfest, var att vi skapade särskilda platser för rullstolsbundna. 150 platser reserverades varje dag. Det var första gången ett VM i skidskytte blev tillgängligt för alla.

Bidragande till det positiva intrycket var också att vi satsade på miljön och miljödiplomerade evenemanget via Håll Sverige rent. Miljön blev av vinnarna.

Med så många inblandade i projektet lade jag stor vikt på information och kommunikation till alla. Det är en viktig framgångsfaktor i alla projekt, men speciellt i den här typen.

Du delade upp projektet i flera delprojekt, eller hur? Hur såg organisationen ut?

Själva projektet bestod av 9 delprojekt med var sin delprojektledare. Jag hade dessutom två stabspersoner; en för HR och en sportchef som skötte koordinationen av det idrottsliga.

I projektorganisationen lyckades vi skapa en stark laganda. Jag var noga med att alla skulle känna sig delaktiga. Kännetecknande för den här typen av organisationer är att varje medarbetare har mer kompetens inom sitt ansvarsområde än vad projektledaren har. Det fungerade med en bra delegering och medarbetarna fick stor konstnärlig frihet att infria målet med bästa VM någonsin.

Hur såg tid och resursplanerna ut?

Använde ni något planeringsverktyg?

Vi upprättade ett balanserat styrkort med fokusområden som mynnade ut i tids- och handlingsplaner. Det finns inga felmarginaler när det gäller tidsaspekten.

Bengt Eveby

Ålder: 35 år
Familj: Sambo och en dotter
Bor: Östersund
Utbildning: Ekonom
Tel: 070 - 290 77 63
E-post: bengt.eveby@live.se

Sändningarna startar 09.58 pip och då ska allt vara på plats. Det sitter hundratal miljoner TV-tittare och ska följa evenemanget.

Inom flera områden upprättade vi tidsplaner på sekundnivå, jobbade med kvalitetssäkringar och krisscenarioövingar för att trimma organisationen. Det skrevs många dokument och tävlingarna genomfördes flera gånger på papper innan evenemanget startades.

Vad är dina lärdomar? Vad tar du med dig för erfarenheter till nästa projekt?

Det var fantastiskt att få leda det här projektet och jag lärde mig naturligtvis mycket. Det jag tar med mig till nästa projekt är:

1. Skapa dig en ledningsgrupp med blandad erfarenhet, ålder, kön och kompetens, det berikar, bryter mönstret och leder projektet framåt.
2. Våga delegera, släpp fram kreativiteten hos dina medarbetare, naturligtvis inom uppsatta ramar, mål och riktlinjer.
3. Skapa ett gott arbetsklimat med högt i tak. Projekt är något som tar mycket tid i anspråk, många gånger tid som inkräktar på ditt privatliv.
4. Skapa dig en nulägesbild, arbeta därefter fram vision, mission och affärsidé.
5. Framför allt: HA KUL!

Har du något nytt projekt på gång?

Ett nystartat företag, Core Nordic, inom HR och affärsutveckling, som ska hjälpa företag att fatta smarta beslut utifrån modern psykologisk forskning. Dess-

utom har jag blivit utsedd till generalsekreterare för SM i Längdskidåkning i Åsarna i mars.

Tack för ett trevligt samtal. Jag är imponerad av din kombination av mod och ödmjukhet inför uppgiften. VM i skidskytte 2008 blev Sveriges största vinter-sportevenemang någonsin och det bästa VM:et någonsin.

Skidskytte VM 2008

- 350 tävlande, 38 nationer
- 500 ledare
- 850 funktionärer
- 650 mediarepresentanter
- 110 000 besökare
- 26 TV- och radiostationer
- 130 miljoner TV-tittare
- 26 230 gästnätter på hotell och vandrarhem + 50 000 i privathem
- 100 000 internetträffar/dag
- Omsättning på 40 miljoner kronor

Årets Projektledare

Svenska ProjektAkademien utser varje år Årets Projektledare. De nominerade till 2008 års utmärkelse var förutom Bengt Eveby även *Annsie Kumlin*, projektledare för Klimatkampen, och *Tussan Rix*, VM-general för VM i Konståkning 2008.

På www.projektforum.se/projektvarlden kan du läsa mer om dem och deras projekt.

TIETO ENATOR

22nd IPMA World Congress Roma 2008 – Project management to run

Rom var platsen för IPMAs 22:a världskongress den 9-11:e november 2008. **IPMA** (International Project Management Association) är en paraplyorganisation för projektledarföreningar världen över.

Av Mats Wall
mats@projektforum.se

Temat för världskongressen var "Project Management to run" i syfte att fånga upp hur tidsfaktorn blir en allt viktigare del inom modern projektledning i en värld som blir allt mer globaliserad. Nästan 1000 delegater från 40 länder samlades i Palazzo dei Congressi strax utanför Rom. Nio huvudtalare erbjöd en stor bredd på aktuella ämnen, allt från den pågående finanskrisen och projektledning inom terrorbekämpning till att bygga broar med enkla medel i katastrofdrabbade områden.

Mannen som bygger broar

Kan man med hjälp av några rör, vajrar och cement motverka fattigdom? En av de mest uppskattade huvudtalarna under IPMAs världskonferens i Rom 2008 var Toni Rüttimann – mannen som med de enklaste av medel byggt över 300 broar i katastrofdrabbade områden sedan mitten av

1980-talet. Efter ett engagerat och rörande anförande fick han stående ovationer i Palazzo dei Congressis största talarsal.

1987 skakades Ecuador av en kraftigt jordbävning. Den då 19-årige Toni Rüttimann bestämde sig för att bege sig till det jordbävningdrabbade området för att på något sätt göra en insats. Väl på plats möttes han av en befolkning avskärmad från skolor, arbete och medicinsk hjälp. Det var en ohållbar och till synes omöjlig situation som uppstått på grund av att många broar hade raserats i på grund av jordbävningen. Med material donerat från olika företag och med sig själv och lokalbefolkningen som arbetskraft startade Toni vad som skulle visa sig bli hans livsprojekt, att bygga broar i katastrofdrabbade områden. Efter 15 år hade han genomfört ca 250 brobyggen i Syd-

amerika. I början av 2000-talet fick han även upp ögonen för situationen i ett av Asiens fattigaste länder, Kambodja. Med nya förutsättningar och nya medarbetare började Toni bygga upp en viktig del av infrastrukturen i detta fattiga område som bar på djupa sår efter Röda Khmernas militärdiktatur.

Att göra skillnad

Idag medverkar Rüttimann i ca 70-80 brobyggen per år i Asien, främst med fokus på Kambodja, Laos och Vietnam. Hängbroarna sträcker sig över allt från floddeltan till djupa avgrunder, och det är broar som på lång sikt motverkar fattigdom. En fungerande infrastruktur är en av nycklarna till en växande ekonomi, bättre folkhälsa och i förlängningen en stabilare demokrati. Under föredraget var Toni noga med att poängtera att han inte ser sig själv som projektledare, arbetet är hans liv och kall. Han betonade också det som kanske är kärnan i hela projektet – en person **kan** göra skillnad. Artikeln finns i sin helhet på www.projektforum.se/projektvarlden. Där finner du även en artikel om projektledning inom terrorbekämpning. ■

